

ראיה, שהיו רואים בנהesh ותמים, אבל שם לא נתקדש במיטים, ונשאר חסר מהשאר.

ותקנת בראייה, (שם כט) עלה אל הר העברים הזה וראה וגוי, וראיתה אתה ונאנספת אל עמייך, (דברים ל) הראיתיך בעניך ושם לא עברך. בא וראה, שעונשו היה מעבר. לא תקן בדחווי, כיון דעבד לך ראייה, בהאי אשלים ליה ראייה, אבל לא בשלים שמו בפיטים כמו כל שאר השם.

אמר רבי יצחק, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לבן לא תבייאי, אמר משה: בנהesh הזה היה למקלה של עולם. אמר לו הקדוש ברוך הוא: לא לך, דין הוא לרשעים, ותמים לבבלי אמרת, שפטות (במדבר כט) וראתה אותו וחיה. באotta שעה ידע משה את דרכיו, והצדיק עליו את הדין. פחה ואמר, (דברים ל) החור פמים פעללו, זהו החור שאמרנו. אל אמונה ולאין על, שפטות וראה את וכתוב (תהלים יח) האל אותו וחיה, וכתוב (תהלים יח) האל פיטים דרכו.

אמר רבי חייא, והרי שניינו, אל גזרת הרוחמים, פמו שאמר (במדבר כט) אל מוציאם ממצרים, (שםות לד) אל רחום וחנון? אמר לו, לא לך, שנינו שישׁולטים הרוחמים על הדין. אל לבדו יכולת הוא, וקהירות היא שלו. מה זה יכולת? שלטון, פלומר, שלטון של אל, התגברת הגזורה שלו, כמו שנאמר בראשית לא יש לאל ידי, (השות של) היכולת של העין הרע. אמר לו, והרי כתוב (דברים יט) האל הגדול הגבור. אל גדול נצחא, אל בלחוד.

מנצחת, אל לbedo מנצחת. ובתויב (שם לט) החור פמים פועלו כי כל דרכיו משבט, הא צור. אל אמונה ולאין על וגוי - הנה נחש עלי צור. נחעור לדבריהם וגוי, הא נחש עלי צור. נחעור לדבריהם

רואין בנהesh ותמיין, אבל לא נתקדש שם באלים, ונשאר חסר מהשאר.

ותקנת בראייה, (שם כו יט) עלה אל הר העברים הזה וראה וגוי, וראיתה אותך ונאנספת אל עמייך, (דברים לוד) הראיתיך בעניך ושם לא עברך. פא חזי, דעונשו הוה דאפיקו ראייה לא תקן בדחווי, כיון דעבד לך ראייה, בהאי אשלים ליה ראייה, אבל לא אשלים שמייה בפיטא, כמו כל שאר שמייה.

אמר רבי יצחק, בשעה שאמר קידשא בריך הויא לבן לא תבייאו. אמר משה, הא חוויא לתקלא דעלמא הוה. אמר ליה קידשא בריך הוא לאו הבי, דינא תורה לחיביא, ותמיין למאיiri קשות. דכתיב וראה אותו וחי. באotta שעה ידע משה דרכיו, והצדיק עליו את הדין. בטה ואמר, (שם לבד) החור פמים פועלו, לאו הוה צור דקא אמרינן. אל אמונה ולאין על, דכתיב וראה אותו וחי. וכ כתיב (תהלים יח לא) האל פמים דרכו.

אמר רבי חייא, והא תנינן א"ל גזרת רחמי. במה דעתך אמר (במדבר כג כט) א"ל מוציאם ממצרים. (שםות לד) א"ל רחום וחנון. אמר ליה לאו הבי, דתנינן, דשליט רחמי על דיבנא. אל בלחודו יכולת הוא, וירושתא הוא דיליה. מי יכולת, שולטנותא. בלומר, שלטניתא דא"ל, אתגבר גזרה דיליה. במה דעתך אמר (בראשית לא בט) יש לאל ידי, (רשوتא דיליה) יכולת דעינא בישא. אמר ליה והא כתיב (דברים י ז) הא"ל הגדול הגבור. אל גדול נצחא, אל בלחוד נצחא.

ובתויב (שם לט) החור פמים פועלו כי כל דרכיו משבט, הא צור. אל אמונה ולאין על וגוי, הא נחש עלי צור. נחעור לדבריהם קדמאי,